

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6605

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 13 AUGUST 1970

Pag. 2

Actualitatea pentru tineret

- Agendă estivală muzicală
- Rețeaua școlilor de specializare postliceală
- Camping internațional al tineretului la Retezat
- Inițiativă
- Simpozion de fotografie
- Noi edificii
- Note

DIN BILANȚUL BOGAT AL LUI AUGUST

• **COLECTIVELE A TREI UNITĂȚI INDUSTRIALE DIN JUDEȚUL MEHEDINTI** — Fabrica de confecții „Porțile de Fier” din Tr. Severin, țesătoria „Cazanele” și Intreprinderea de reparat nave fluviale din Orșova — au îndeplinit înainte de termen sarcinile prevăzute în planul cincinal. Calculele estimative arată că până la sfârșitul anului aceste unități vor putea realiza suplimentar o producție globală de aproape 282 milioane lei.

• **19 UNITĂȚI INDUSTRIALE DIN JUDEȚUL SIBIU** au anunțat până în prezent realizarea integrală a sarcinilor planului cincinal. Potrivit calculului preliminar...

nare, întocmite de Direcția județeană de statistică, aceste întreprinderi vor da peste plan, în cinstea celei de-a 26-a aniversări a eliberării patriei, o producție suplimentară în valoare de 811 milioane lei.

• **PRIMELE PATRU UNITĂȚI ECONOMICE DIN JUDEȚUL CONSTANȚA** — Fabrica de ulei „Argus”, întreprinderea poligrafică „Dobrogea”, Intreprinderea de rețele electrice și Fabrica de ambalaje, din cadrul Intreprinderii de condiționare și livrare a produselor petrolifere — au anunțat îndeplinirea în patru ani și șapte luni a sarcinilor planului cincinal la producția globală industrială. Până la sfârșitul anu-

lui, aceste unități fruntașe vor realiza o producție globală suplimentară estimată la peste 74 000 000 lei.

• **DE LA MEDIAȘ**, localitate a cărei industrie a suferit mari pagube de pe urma calamităților, șosea veștă îmbucurătoare. În cinstea zilei de 23 August, șase întreprinderi din cuprinsul acestui municipiu, cu veche tradiție industrială, Fabrica de suruburi, Uzina mecanică gaz metan, Fabrica de încălziminte „8 Mai”, uzina „Emilul roșu”, Fabrica de geamuri și fabrica „Salconserv” — și-au îndeplinit planul cincinal inițial, furnizând suplimentar o producție globală de 276,5 milioane lei.

„Pentru

o inimă curajoasă nimic nu este imposibil

ÎN ACESTE ZILE PE ȘANTIERUL NAȚIONAL AL TINERETULUI DE LA CÎMPULUNG MUSCEL

răcoare plăcută, cu abur de rouă, stăruie încă deasupra Râului Tîrgului care spală fața orașului trezit mai devreme în această dimineață dinnoată. De-a lungul terasamentului, însoțind cursul apei, în zeci de puncte, constructorii și-au rețut lucrul. Poate niciodată imaginea șantierului nu stă mai clară și mai completă ca acolo unde se construiesc arterele feroviare. Cel puțin aceasta a fost senzația pe mi-a lăsat-o Șantierul 13 construcții C.F.R. din Cîmpulung. Și dacă n-aș fi avut bucuria să-l înfățișez aici pe tânărul Mihai Dobrovolschi, inginerul șef al șantierului, n-aș fi înțeles niciodată cât efort se canalizează în spațiul îngust dintre cele două paralele metalice. Pe lungimea de 15,5 km, cât măsoară această arteră care face legătura între Stația Cîmpulung și Combinatul de materiale de construcții de la Argeșelu — au fost necesare multe lucrări. Deoarece linia trece chiar prin oraș — și printr-o zonă populată — a fost nevoie să se construiască o serie de pasaje denivelate la intersecțiile cu drumurile oblice, podurile de pe șoselele naționale au trebuit refăcute; ca să se poată circula de la o casă la alta calea ferată a fost

acoperită cu fișii de sprijin, viaducte, tunel (pe distanța celor 105 tronsoane vor fi montate 363 de fișii și se vor construi 16 poduri cu mai multe deschideri). Soluțiile aplicate la aceste lucrări sînt dintre cele mai moderne. Sînt mult utilizate fișile prelucrate, ceea ce presupune o colaborare cu mai multe întreprin-

deri din țară (I.P.M.P.B.-Pitești, I.P. Aiud, I.P.B. Giurgiu, Institutul de proiectări). Utilajele de mare capacitate simplifică munca constructorilor. Dar mai presus de orice sînt oamenii. Acești

V. RĂVESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Secvență fotografică de pe Șantierul național al tineretului de la Rogojelu

ORE DE ENTUZIASM TINERESC

Peste 80 000 ore de muncă patriotică. Acesta este echivalentul entuziasmului tineresc înscris pînă acum de utrechii orașului Fălticeni. Sînt ore de elan și dăruire ce însumează numeroasele acțiuni de folos obște efectuate, indeosebi, în ultimele trei luni. Mare parte din ele poartă amprenta eroismului civic din acele zile grele ale luptei cu apele. Sute de elevi și muncitori au participat, atunci, la apărarea digului Șomuzului, acționînd cu curaj și calm la stăvilirea puihoaielor dezlănțuite. Pentru contribuția adusă la înlăturarea efectelor provocate de calamitățile naturale, organizația Școlii profesionale de mecanici agricoli a fost distinsă recent cu Diploma de Onoare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

Cu aceeași însușire tinerii orașului Fălticeni au luat parte la campania de împăduriri din această primăvară tîrzie. Coloane de autoconținătoare, cu băieți și fete, se îndreptau la sfîrșit de săptămîni spre pădurile de la Rîșca sau Mălini. Fondul forestier a fost completat cu încă 17 hectare de terenuri plantate cu brazi, molizi, stejari. Pe însemnate suferite au fost efectuate lucrări de întreținere a pășuniilor iar pe ogărele cooperati-

ION BELDEANU

(Continuare în pag. a V-a)

MASA ROTUNDĂ A „SCINTEII TINERETULUI”

PARTIDUL — FORȚA DINAMIZATOARE A PERFECȚIUNĂRII SOCIALE

Dezbaterea publicată în pagina a 3-a este organizată de redacția noastră în înfăptuirea marilor sărbători de la 23 August. Opiniile exprimate de participanții relevă posibilitățile nelimitate de care dispune societatea noastră socialistă — condusă de Partidul Comunist Român — pentru continuarea dezvoltării și perfecționării, precum și relația dintre revoluționarea structurilor tehnico-economice și creșterea conștiinței socialiste a maselor. Referiri specifice se fac cu privire la locul și rolul tineretului în procesul neîntrerupt al perfecționării.

INADMISIBILA INCERTITUDINE

Doi tineri ne-au vizitat la redacție. Sînt de părere că li s-a făcut o nedreptate și au venit să ceară sprijin în privința respectării întocmai a dispozițiilor prin care au fost repartizați în producție.

Lucian Milea și Ion Minică au absolvit în acest an Facultatea de electronică și telecomunicații din București. Rezultatele bune obținute în timpul celor cinci ani de studii și notele mari de la examenul de diplomă le-au dat dreptul să opteze pentru un post E.C.T. 1 — laborator, din cadrul Direcției regionale de căi ferate București. Respectiva direcție le-a rezervat însă o surpriză: aici au aflat că asemenea posturi nici nu există. Print-o adresă oficială li s-a comunicat că „urmează să-și facă stagiul în sectoarele din provincie, după care vor fi repartizați la una din unitățile Diviziiei L 1”.

Desigur, absolvenții învățămîntului superior au obligația să se prezinte la locurile de muncă unde sînt repartizați. Aceasta este în primul rînd o îndatorire morală. Societatea le-a acordat un „cec în alb” — asigurîndu-le, în anii studenției, gratuit, condiții optime de studiu și de viață. Acum, la absolvirea facultății, e firesc ca ei să onoreze acest „cec”, plecînd să lucreze acolo unde este nevoie de pregătirea lor. Totodată, această obligație implică și o anumită răspundere materială, în sensul că normativele în vigoare prevăd penalități pentru cei care nu se prezintă la posturi. Dar în societatea noastră nu sînt ignorate nici preferințele și nici interesele tinerilor specialiști și ale familiilor acestora. Dimpotrivă, se manifestă solicitudine pentru problemele lor personale. Alegerea locurilor de muncă se face în ordinea rezultatelor dobîndite la învățătură, dintre posturile aprobate de Consiliul de Miniștri, la propunerea Comitetului de Stat al Planificării.

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

OPINII

SEBASTIAN COSTIN

Poate atmosfera relaxantă a anotimpului, sau poate mai degrabă o anumită realitate din ce în ce mai vizibilă în ultimele stagii, sau poate — pe ici, pe colo — intenția, anevoie de măturisat, a cite unei pledoarii pro domo, au readus în episcenul discuțiilor de sezon mult controversata problemă a divertismentului teatral. Voci dintre cele mai autorizate se întrec în a acumula argumente care să-i proclame dreptul la existență, în limitele firești ale bunului gust, ale substanței artistice, ale finalității (să nu ocolim cuvîntul educative. Asemenea argumente — printre care cel din urmă este „plăcerea publicului” — sînt, evident, greu de combătut, și nici cea mai complicată cazuistică intelectuală nu le-ar putea ocoli. De altminteri, nimeni nu le-a combătut vreodată. Ar fi absurd să ne imaginăm că există vreun matador al „teatrului — ritual”, al „teatrului — dezbatere” ori a

stagione teatrală mediocră

„teatrului — experiment”, fanatic pînă-ntr-ait încît să se prefacă a ignora cu desăvîrșire împrejurarea elementară că actul artistic trebuie să procure spectatorului său — și nu în ultimul rînd — desfătare, plăcere a spiritului, emoție, încîntare. Fără aceste elemente, experiența existențială a teatrelor se consumă în gol, forța de percucie a ideilor sale nu se exercită.

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCATIE, RĂSPUNDERI

Nimeni n-a oprit mașina infractorilor

Am mai avut prilejul să discutăm despre cauzele unor infracțiuni comise de minori și constatam astfel prezența mai multor factori de care depinde în ultimă instanță gestul alunecării spre furt, vagabondaj, huliganism; malformațiile de caracter ale celor în cauză, lipsa de grijă și supraviețuire din partea unor părinți, goluri adînci pe planul educativ etc. Fără a uita de toți acești factori, fără a exclude răspunderea ce o are direct minorii infractori, să ne amintim că toate actele infracționale nu se petrec undeva în afara oamenilor, ci în mijlocul lor — și dacă unii dintre ei sînt cei care ajută concret la demararea infracțiunii, există și oameni maturi care se mențin în postura de martori pasivi, întredînd prin nepăsare sau chiar lipsă de scrupule actualul comis. Și chiar dacă nu apar în fața instanței, acești martori au comis

(într-o pauză dintre infracțiuni au mai apărut în grup și alți minori și 1-a părăsit primul). Sesi-zată, inițial la începutul acestei primăveri, secția IV miliție și-a trimis lucrătorii să ancheteze în zona respectivă. Timp de cîteva luni s-a bătut însă pasul pe loc: nici o urmă, nici un indiciu. Oare hoșii dispăr în pămînt cu mașini cu tot? Nu-l vede nimeni? Se întrebau pe drept cuvînt lucrătorii de miliție. Evident nu despre aceasta era vorba; ba, VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Pag. 4

- N. MANOLESCU: „CONTRADICȚIA LUI MAIORESCU” (cronica literară)
- Spectator în toilul verii
- Portret al artistului tînar

SECERISURI

de ZAHARIA STANCU

Acum patru săptămîni grîul Bărăganului și al Dobrogei bătea încă în verde. Acum trei săptămîni l-am văzut legîndu-și spicele teapoase care, între timp, căpătaseră culoarea aurului. Acum două săptămîni nu l-am mai văzut. Fusesecerat și depozitat în hambare uriașe ori în silozuri. În lumina puternică a miezului de vară rămăseseră, cit puteai să vezi, numai miriștile. Acum o săptămîna au dispărut și ele. În locul miriștilor s-au arătat ochilor noștri cîmpuri negre, brazde pătrunse de soare, toate lucioase, toate sugerînd sănătatea și puterea de nebiruit a naturii. Așadar într-un timp scurt roadele de vară ale pămîntului au fost secerate, adunate, puse la păstrare. Treaba au făcut-o, desigur, oamenii, dar nu numai oamenii ci și mașinile minuite de oameni. Anii copilăriei și ai tineretii mele sînt departe, în urmă, ba chiar foarte departe, însă nimic din ce am văzut și am trăit altădată nu s-a sters din memoria mea. Cel puțin într-una din cărțile mele — dacă nu cumva în mai multe — am descris secerișurile de odinioară. Bărbații își trezeau din somn pe la miezul nopții nevestele și copiii, înjugau boii, se urcau în car și plecau la cîmp să seceră grîul, — bineînțeles, grîul moșierului. În zori ajungeau la capul locului, imbucau ceva în grabă, beau o cană de apă din butoiul deud-de-acasă și... la lucru. Secerătorii se așezau la rînd, își lua fiecare în primire postul lui, se așezau pe genunchi și începea secerișul. Răsărea soarele și cu cit se urca spre cumpîna cerului cu atît arșița zilei creștea. Grîul Bărăganului, al Dobrogei și al înfringe țării se seceră, se aduna și se treiera în același fel și cu aceeași unelte ca pe vremea lui Dromichet, a lui Decebal, a lui Mircea cel Bătrîn. În aceste aspre condiții munca nu mai era muncă ci blestem. La mai puțin de un ceas de la începutul seceratului tuturor oamenilor care se lîrau mai departe pe genunchi le sîngeră mințile și picioarele, le ardea capul, îi ustura spinarea aprinsă. Sudoarea curgea șiroaie. Venea amiaza. Masa se lua la umbra carului. Pe servetul întins pe iarbă apăreau mămăliga, ceapa, ardeiul, uneori și o bucată de brînză. Și iarăși căna cu apă sălăie, caldă. Și iarăși firitul pe genunchi, cu seceră străbună în mînă, cu toate flăcările soarelui în spinare și în creștetul capului care sta gata să plenească dar nu plinea. Sugarii își petreceau ziua în copaci, în car sau lingă car. Ceilalți copii, mai mășiroși își aveau și ei partea de muncă: a cobăvii spi-cele care mai rămîneau în urma secerătorilor. Dar nu, nu trebuia să descriu acum și aici, în grabă, ceea ce am mai descris pe îndelete cel puțin o dată. Ceva, totuși, trebuie să adaug, măcar pentru cunoștința celor năzuosi: copiii erau învoiași să muncească de îndată ce se obișnuiau să umble și dădeau semnă că pricebă ceea ce se petrece în jurul lor. Secerîșul grîului jinea mai mult de o lună, era mai chinuitor și mai istovitor decît oricare altă muncă împlinită de țărani. Mulți spuneau că îndată ce adorm încep să viseze că sînt la seceriș, leșeau din somn plini de sudoare mai ostentiv decît la culcare. Secerîșul din vis era tot atît de ostentiv ca secerîșul adevărat. Literatură? Nu. Realități care au fost. Realități care au dăinuit secole și milenii. Realități care, în timpurile noastre au dispărut. Nu o dată, pe cînd trînd în valea Călmățuiului, am văzut femei care își nășteau pruncii pe cîmp, în timpul fierbinței al secerîșului sau în acela plin de ploii și de furtuni al toamnei cînd se culegea porumbul. În anii noștri mașinile s-au perfecționat, uneltele de odinioară au fost expuse în muzee alături de cele ale celor mai îndepărtăți străbuni. Munca oamenilor s-a ușurat, viața tuturor s-a îmbunătățit și cred că nu greșesc dacă afirm că în oarecare măsură s-a și înfrumusețat.

AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis Președintelui Federal al Republicii Austria, FRANZ JONAS, următoarea telegramă:

Profund impresionat de vestea calamităților naturale care au avut loc în unele regiuni ale țării Dumneavoastră, provocând victime și pierderi materiale, exprim Excelenței Voastre și populației sinistrate cele mai sincere sentimente de simpatie și compasiune.

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Ecuador, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a adresat o telegramă de felicitare președintelui Republicii Ecuador, Jose Maria Velasco Ibarra. În răspunsul său, președintele Republicii Ecuador a mulțumit călduros pentru felicitările primite.

Primire la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, miercuri după-amiază, în vizită protocolară de prezentare, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Afric...

ca Centrală la București, Alberto Sato. La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială a participat Mihai Marin, adjunct al ministrului Afacerilor externe. (Agerpres)

Miercuri dimineața a părăsit Capitala președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, dr. Horace King, care, la invitația Biroului Marilor Adunări Naționale a făcut o vizită în țara noastră.

În timpul vizitei oaspetele a fost însoțit de dl. Noel Eduard Fort, secretar al președintelui.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, dr. Horace King a fost condus de Stefan Voltec, președintele Marii Adunări Naționale, Roman Moldovan, președintele Grupului parlamentar pentru relațiile de prietenie România - Marea Britanie. Traian Ionașcu, președintele Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale, Ion Mărgăreanu, secretar al M.A.N., Mircea Rebreanu, deputat în M.A.N. A fost prezent John Walsh, însoțit de ofițeri ad-interim al Marii Britanii la București.

Ansambllul de dansuri al pionierilor din Kostroma —

MIERCURI LA PLOIEȘTI, selecționata universitară masculină de baschet a S.U.A. a învins din nou echipa României. La pauza oaspeții conduceau cu 32-20. Meciu nu a mai putut fi continuat din cauza plii.

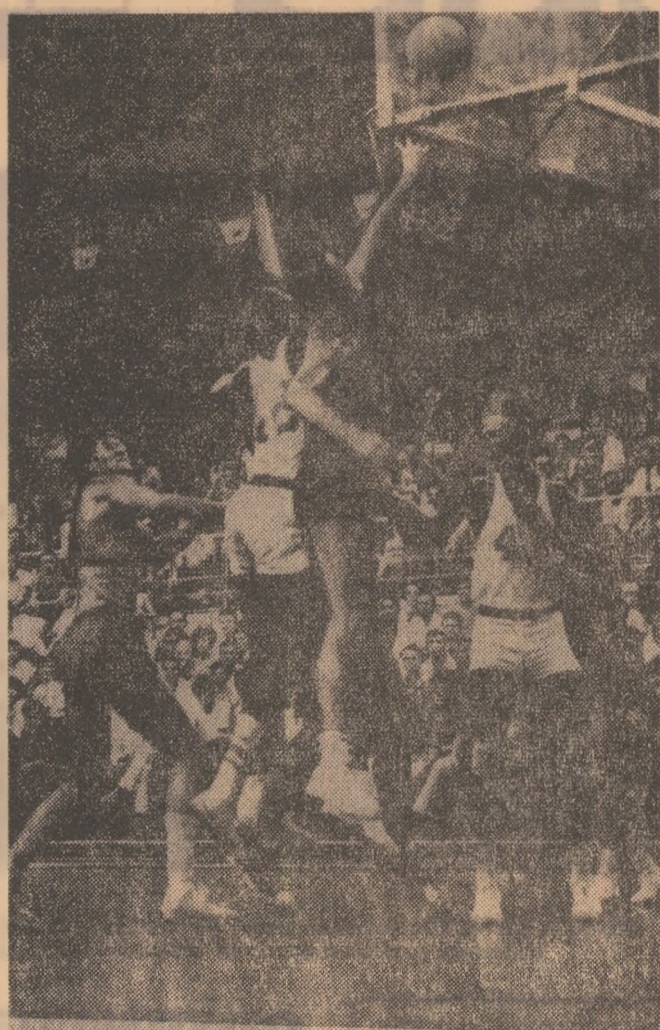
În cadrul campionatelor internaționale de tenis ale R. F. a Germaniei a început și proba de dublu bărbăți. În primul tur, perechea română Ilie Năstase, Ion Tiriac a învins cu 6-4, 6-2 cuplul vest-german Korpas, Kurucz.

Miercuri, în cadrul turneului internațional „Open” de tenis de la Hamburg, Ilie Năstase (România) l-a învins cu 6-2, 6-0, 6-1 pe oehoslovac Hrbec.

Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse, federația franceză de șah a fost exclusă din rândul membrilor Federației Internaționale de șah (F.I.D.E.). Motivul? Neplata la timp a cotizațiilor către forumul internațional de șah. Ca urmare a excluderii, echipa Franței nu va putea lua parte la Olimpiada de șah din acest an și va fi înlocuită cu echipa Indoneziei.

În campionatele europene de baschet rezervate juniorilor, echipa Spaniei a înțercut cu 71-89 formația României. În timp ce echipa U.R.S.S. a dispus cu 80-47 de formația Turciei.

Rudy Clay, fratele mai mic al lui Cassius Clay, fostul campion mondial de box la categoria grea, a evoluat într-o gală la Miami Beach, învingându-l la puncte în 10 reprize pe Tommy Howard. Rudy Clay, care boxează la aceeași categorie ca și fratele său, este neînvingat ca profesionist. În cursul reuniunii de la Miami Beach, semigreu venezuelean Vincente Rondon l-a învins prin k.o. tehnic în repriza a doua pe americanul Hydra Lacy.

Luptă sub panou în timpul meciului dintre reprezentativa studentescă a S.U.A. și echipa României. Foto: V. RANGA

ATLETISM

JOCURILE BALCANICE

REUNIUNE DE PROPORȚII

Cea mai veche competiție sportivă zonată cunoscută în lume — Balcanica de atletism, inițiată cu 40 de ani în urmă — programează începând de astăzi, pe stadionul „Republicii” din Capitală, cea de a XXIX-a ediție a sa. Cei mai buni sportivi ai pistei din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și România reiau, de-a lungul a patru zile de intraceri, disputa pentru laurii balcanici.

Întâi, așadar, că în acest condensat interval atletic, iulie — august, ni se oferă din nou prilejul să urmărim la lucru o serie de „nume” rezonante ale atletismului european și mondial în compania gării noastre. Oaspeții, o parte dintre ei sosiți la București încă în urmă cu câteva zile, au deplasat echipe redutabile și nu se sfîșec — fiecare din aceste echipe — să declare că vizează treptele cele mai de vază ale podiumului.

Este destul de dificil, chiar și acum, cu câteva ore înainte de startul inaugural, să se facă unele pronosticuri în special pentru concursul masculin. Pentru că fiecare din cele cinci delegații are în componența ei atleți ce dețin foarte recente

performanțe de valoare. A considera, de pildă, Iugoslavia, Bulgaria și România ca singurele pretendenți la „aur” însumat, potrivit acestor performanțe, un risc sigur. Echipele Greciei și Turciei, să nu uităm, deplasază câțiva atleți ale căror rezultate, la prima lectură, te cam pot pune pe gânduri: 5,30 m. la prâjină, Papanikolaou; 50,9 sec. pe 400

- ASTAZI — PRIMUL POCNET DE PISTOL • PRONOSTICUL ÎN ÎNTRECERILE MASULINE — UN RISC SIGUR.
- LA „FIBERGLASS”, SARI-TURI (PROBABILE) DE 5,30 m.!
- FEȚELE NOASTRE, BINE DUBLAȚE, AU PRIMA ȘANSA.
- 14 PROBE FEMININE ȘI 23 MASULINE.

m.g., Georgis; 67,72 m. la ciocan, Baboniotis; 2,15 m. la înălțime, Papadimitriou; 10,2 pe „sută”, Papagheopoulos ș.a.m.d. Deci, lupta se anunță cu adevărat deschisă oricărui rezultat. În clasamentul feminin, team-ul românesc din care nu vor lipsi Viscopoleanu, Manoliu, Silai, Popescu, Bufanu — rodul în rețelile concursurilor de prestigiu „Cupa Europei” și meciul cu S.U.A. — ne îndreptățește (parcă) să sperăm într-o victorie a cul-

rilor noastre. Să așteptăm, însă, deciziile arbitrilor ce vor urma primul pocnet de pistol de start tras astăzi la orele 17 pentru maratonist. La eliganțul câmp studentesc din vecinătatea Operei, acolo unde este instalat „cartierul general” al Jucătorilor, pregătirile sînt — la această oră — încheiate. Antrenamentele de acomodare, de o intensitate scăzută, desfășurate chiar pe „Republicii” — scena jucătorilor, Progresul sau I.M.F. s-au încheiat. Se resimte peste tot, chiar și în calmee plimbări pe aleile parcului Facultății de drept, „febra de start”. Cit privește loturile noastre, acestea au fost definite. Din formația masculină se mizează pe ascendentul de formă al sprinterului Zamfirescu (care a alergat chiar săptămîna trecută, de două ori, în cadrul unor verificări, 10,3 sec. pe „sută”), pe capacitatea de efort a decatlonistului Șocol și Șepci, pe finisul lui Rădoi sau ombija vicecampionului european de marș Caraiosifoglu. Fețele au, în plus, „atuu” dublurilor care, cu siguranță, vor ajuta la înfrîn, încurcând, „sacoteli” și aducnd puncte.

„Cele 14 probe feminine și 23 masculine își așteaptă laureații. Iar noi, spectatori, dăm o atenție în plus înaintea orele 20, vom întocmi cu înfrigurare clasamentele „neoficiale” ale ediției a XXIX-a J.B.

VIORLE RABA

DUPĂ „NAȚIONALELE” DE NATAȚIE

Naționalele de seniori și-au încoronat regii autohtoni și în acest an, și nu fără oarecari suspensii sau chiar surprize. Dar în aceste zile de sărbătoare pentru natația noastră, vai cum au mai lipsit rezultatele de marș în stare să trezească în noi patima speranței. Pentru că excepția recordurilor (totuși departe de cota internațională) reșitanului Eugen Almer (4:21,1; vechiul record 4:23,0) și fetelor de la Dinamo în ștafeta 4x100 m mixt (5:02,9), n-am înregistrat decât depășirea unor performanțe de copii sau juniori. Ceea ce, la drept vorbind, nu e deloc rău dacă ne gândim că tocmai câțiva „copii minune” au dat farmec acestei ediții, și mă refer în primul rând la dinamovista Eugenia Cristescu, campioana la 12 ani la 200 m spate, și la acest admirabil buchet de copile de 14 ani (Liliana Dan, Ana Croza — Dinamo și Rodica Petruca — Școala sportivă Reșița), campioana în probele de 100 m liber, 200 m mixt și 200 m bras.

Firește, avem și câțiva campioni cu personalitate constantă, și se subînțelege că e vorba de dinamovista Cristina Balaban, victorioasă în patru probe, de stelistul Marian Slavic, învingător în trei finale, de Vasile Costea (Politehnica Timișoara), Albert Covaci (Mureșul — Tg. Mureș) și Agneța Sterner (Steaua) practic fără adversari în probele de bras și delfin, sau de alte câteva nume medaliate. Dar dincolo de simboluri e bine să apreciem valoarea acestor titluri recent cucerite într-un context, hai să-i spunem european, pentru că spre campionatele europene de la Barcelona va pleca,

Luna viitoare, lotul nostru național. În virtutea acestei premise vom constata, fără prea multă analiză, că dacă în Europa suta de metri liber, este parcursă, la fete, obișnuit în jurul celor 63 de secunde, campioana noastră a urcat pe podium cu 66,8!

Cristinei Balaban și Agneței Sterner, dar sper că ideea urmărită a fost îndeajuns de exemplificată pentru a fi înțeleasă la adevărată ei dimensiune și semnificație.

Oricum, aceste „naționale” de seniori au fost interesante, ne-au adus și campioni, dar tare rău ar fi să măsurăm doar cele medalluri numai după valoarea celor 4 zile de la piscina Dinamo. Pentru că, să fim sinceri și să recunoaștem că oricâte recorduri de copii și juniori (și chiar seniori) s-ar bate, ele nu pot avea valoare în sine. Criteriile de apreciere se fac în funcție de rezultatele obținute pe plan continental, deci, ele depășesc contextul celor patru zile și reclama, ca o primă măsură, efortul de echivalare a posibilităților existente. Iar campionii noștri au, incontestabil, posibilități superioare celor relevate în acest început de august.

La 20 august începe, la Atena, Balcaniada, fericit prilej pentru a trezi în noi speranța la „europenele” de la Barcelona și mai departe, în perspectivă. Cînd o elevă de 12 ani câștigă totuși de spate a seniorilor, cînd la București, Reșița și Tg. Mureș există selecție nuclea de performanță, cînd a apărut nu de mult încă un bazin acoperit, la Ploiești, și încă un altul la București, cînd altele zeci de mii de copii fac din înnot o pasiune dirijată de specialiști, e firesc să așteptăm o replică mai puternică și mai distinsă pe pistele de apă. Și asta pentru a conferi mărității campionilor noștri adevărată aură — aceea de performeri.

MIRCEA M. IONESCU

FOTBAL:

ULTIMA ORĂ

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL PE LITORALUL ROMÂNESC! De ieri, timp de trei zile, Angelo Niculescu, Ioan Chirilă și Eftimie Ionescu vor susține mai multe întilniri cu amatori de fotbal prezenți pe litoral. Subiectul: Mexic 70. Cu siguranță însă se vor pune și întrebări referitoare la campionatul republican care vine și la... șansele Forului la tîlu.

MARȚI, LA PRINZ L-AM ÎNTILNIT ÎN BUCUREȘTI PE FUNDASUL PITESTEAN BARBU, care după cum bine se știe va pleca curînd în Turcia la echipa Beşiktaş. Ceea ce înșă am aflat nou de la Barbu este că Vlad, mijlocul F.C. Argeșului, s-ar putea să rămînă acasă, la Hunedoara. Arhiepiscopul defensiv Argeșului fără Barbu și fără Vlad!

STEAUA A PLECAT LUNI LA BRAȘOV. Echipa bucureștenă va susține două jocuri în această săptămînă (astăzi și duminică) probabil cu adversari aflați și ei în pregătire, urmînd ca sîmbătă 22 august să reintîlnească, pe „Republicii”, Rapidul, în „Cupa Municipiului București”.

BANCARI! LUI VICTOR STANCOULESCU reîntorși de la munte, au intrat în vior amicale. Miine Progresul joacă cu Politehnica Iași, iar duminică dimineață, tot în București, cu Forul. Din numerosul lot de care dispune Victor Stanculescu trebuie să aleagă cel mai bun „11” pentru... lunga toamnă fierbinte.

RAPIDUL PLEACA SIMBATA LA MUNTE. În dimineața aceasta — ne spunea ieri președintele clubului — urmează să se stabilească exact unde anume: la Predeal sau la Călimănești. În rest, toate-s vechi și toate-s noi prin Giulești! Deocamdată...

I. MIRCEA

Federația Internațională de fotbal (F.I.F.A.) a dat publicității un memorandum conținînd cele patru propuneri (sugerate de președintele F.I.F.A., Stanley Rous) cu privire la organizarea campionatului mondial de fotbal din anul 1974. Memorandumul a fost adresat Comitetului de organizare a Campionatului, Federației vest-germane și celor 140 de federații membre ale F.I.F.A.

Memorandumul cuprinde următoarele propuneri: 1. Adoptarea aceluiași sistem ca și la Campionatul mondial din Mexic, cu 16 finaliste împărțit în patru grupe, apoi cu sistem eliminătoriu începînd din sferturile de finală.

2. Adoptarea aceluiași sistem proiectat pentru turneul olimpic din 1972 — turneu cu 16 echipe împărțite în patru grupe, urmat

de o fază în care opt echipe calificate în prima etapă sînt împărțite în alte două grupe de patru. Câștigătoarele acestor două grupe își dispută finala, iar echipele clasate pe locurile II joacă pentru locurile III-IV.

3. Mărirea numărului de finaliste la 24 sau 32 echipe, după care se joacă în același sistem ca și la campionatul din 1970.

Răspunsurile la memorandumul F.I.F.A. urmează să fie date pînă la 1 septembrie a.c.

Stabilirea sistemului va avea loc în ianuarie 1971, cu prilejul reuniunii Comitetului Executiv al F.I.F.A.

O inimă curajoasă

(Urmare din pag. 1)

atleți care poartă pe umerii lor tineri întreaga responsabilitate a complicatei lucrări sînt aceiași care au aruncat peste munții Bicazului și ai Porților de Fier, cu o cutremurătoare încălzinare, superbe acurii de triumf ale vidualuctelor. În acea crîncenă și sublimă înclătare va fi verificat inginerul Mihai Dobrovolschi de- zista: „Pentru o inimă curajoasă nimic nu e imposibil”. Și aceeași stare de spirit o va fi inoculat-o și celorlalți tineri constructori care-l însoțesc cu pasierul prin

nunchează aproape 1.000 de elevi din orășele Cîmpulung și Pitesti. Cei dinți au sosit aici, elevii brigadierii al liceului Cîmpulung „Dinicu Goleșcu”. Din agenda primului secretar al comitetului orașenesu U.T.C., Ion Bortea, reținem ca un singur exemplu câteva cifre care ilustrează suma activităților brigazilor „Argeș 6” și „Argeș 7”. Cele 13.599 ore efectuate se concretizează în sume de 400.000 lei, reprezentînd valoarea producției realizate. Aceasta înseamnă echivalentul a 4.500 m.c. săpături, 1.000 m.c. betoane, 1.000 m.c. dule din beton confecționate, 500 m.c. extrageri agregate.

Coordonate de profesorul Ion Solomon, brigăzile de la „Dinicu Goleșcu” au lăsat o bună impresie constructorilor. Este opinia pe care ne-a confirmat-o satisfăcut inginerul șef al Șantierului. Același cuvînt de laudă se adresează și brigadierilor de la Grupul școlar U.M.N. Viitorii constructori de mașini din brigăzile „Argeș 9” și 10 conduse de elevii Pavel Pirse și Paul Lovis-teanu, au făcut dovada unei bune organizări și discipline, materializată în realizări din cele mai bune. Cu atît mai mult cu cît brigăzile respective i-au „întrecut” pe studenții aflați în aceeași perioadă cu ei pe șantier. Brigăzile amintite și-au desfășurat activitatea într-o perioadă de început suplinind lipsa forței de muncă, angajați fiind la lucrări dintre cele mai importante. Și dacă celelalte brigăzi care le-au urmat, formate cu elevii de la liceul „Bălcescu” din Pitesti (unele au preluat de curînd ștafeta), au întrecut același ritm, aceasta se datorește în primul rînd ambienței apropiate cu doi ani în urmă în inimile lor adolescentine de colegii

care ocupau unul din primelile locuri pe țară în întrecerea patriotică pe șantierul național al autostrăzii București — Pitesti sau al soselei Cîmpulung — Brașov. Dintre cei doi atunți semnează și ne prezintă aici la Cîmpulung elevii Mircea Poelky, secretarul U.T.C. pe școală, Mihai Marian, Gh. Olan, Cițu Valeriu și alții.

La Apa Sărată la punctele de înfrîngere ale terasamentelor o echipă execută defrișări, taluzări, săpături, încercări bușteni și traverse. Lucrează la construcția unei variante pentru eliminarea trecerii peste calea ferată. În apropierea tazerii, la Letești, echipa lui Liolu Mițulescu confecționează dale din beton. La magazia Ză-soi, Radu Constantinescu conduce activitatea celor 20 de brigadieri ai echipei sale la executarea unor lucrări de apărare a malului râului, la transportul și stivuirea materialelor. Lingă betoniera Dragoș Georgescu cu colegii de clasă sînt șantieri pentru para-peți.

De-a lungul întregului șantier alături de tinerii constructori, elevii brigadierii argeșeni aduc în ritmul de lucru pulsul inimilor lor fierbinți racordate la hărnicia acestor zile.

Laurii ce vor încununa cursa celui dinți tren, vor umple de bucurie și inimile brigadierilor de astăzi.

(Urmare din pag. 1)

Ore de entuziasm

(Urmare din pag. 1)

velor agricole din preajma brigăzilor de elevi au venit să deso mină de ajutor în efectuarea lucrărilor de sezon.

Dar la Făltoiceni, orașul auroleat de numele unor renumiți cărturari și oameni de cultură, elanul tineresc se află în aceeași măsură corelat cu vibrația pentru frumos. Iată de ce, mai bine de o treime din cele peste 80 de mii de ore de muncă patriotică au fost învestite în reamenajarea Dumbriiți minunate, acelu loc românesc în nostalgica lume a copilăriei ființăm lumina a „Mestecești, ploșii și ulmi se ridicau la deal pe costii, cu ramurile încurcate și neclintite în vîltoarea asfințitului. De acolo, de sus, curgea pară pe sub acurile ramurilor în păienjenis de ape trandafirii.” Așa o văzuse prierile blînde ale povestitorului din Ulita

Rădășenilor, așa o știm și noi. Dar de-a lungul vremii copaci falnici au fost răpiți și doborîți fără milă. Aici s-au sădit mii de puieți de frasin, de salcie plîngătoare, de plopi. Drumul ce duce din marginea orașului pînă la Dumbrița minunată a fost lărgit, pietruit. Pe margini au fost plantați pomi.

Și acțiunea continuă. Dumbrița minunată va deveni iarăși un tîrîm fermecat spre care se sînt ori au fost copii. Tinerii din Făltoiceni se gîndesc la grădina-para iar în apropiere vor să amenajeze un teren de sport și un strand pentru zilele senine de vară. Curînd, în toamnă, pe platoul din valea Dumbriții vor avea loc festivitățile de sărbătorire a centenarului vestitului liceu fâltoiceni „Niciu Căne” care a dat culturii românești o adevărată galerie de scriitori.

cît putem. Starea presantă ar fi putut fi evitată. Pentru că beneficiarul nu ne-a eliberat la timp terenul am atacat lucrările în ordinea urgenței ci invers, începînd cu obiectivele solicitate în ultima parte a fluxului tehnologic.

— Dar aici constructorul nu a

neficiarul constructorului — că nu se îngrijeste să-și aducă materialele și mașinile de lucru necesare.

— Dar astăzi, i-am întrebat, astăzi, la un loc, cu ce forțe trebuie să lucrați pe șantier?

— Incepînd mi s-a răspuns că cu atît cît era necesar, Conform

iar o altă parte plecase în ziua aceea, pentru că bucatărilor nu le mai găseai mîncare. Cit privește oamenii cooperativelor agricole, acestea lipseau pentru că pur și simplu așa se obișnuise: fiecare cooperativă trimite zilnic în loc de 4-5 oameni doar unul sau doi.

Iată, așadar, în fața căror fel de cauze ne aflăm, iată deci că în a opta lună a anului mersul lucrărilor încă lîncezește. Iată-ne, în sfîrșit, în fața unui aspect pe care merită să-l privim și prin prisma organizațiilor U.T.C. La Comitetul județean al U.T.C. despre sprijinirea cu forțe de muncă ni se vorbea ceva. Dar vag. O inițiativă a organizației U.T.C. în sprijinul șantierelor intercooperatiste au avut-o tinerii din orașul Urziceni, care s-au angajat să sprijine activitatea pe șantierul complexului uluc de la Manasia. Pentru cel adus în discuție — complexul de la Jilavele — nimeni nu ne-a putut spune ceva, deși și aici, la Jilavele, ca și în celelalte șapte cooperative asociate există organizații U.T.C. cu un număr însemnat de tineri, cu posibilități de mobilizare a cel puțin 3-4 pe zi. A-ita doar... Mult nu li se cere deci nici organizațiilor U.T.C. și fapte ieșite din comun nu li se cere nici celorlalți factori răspunzători de investițiile anului 1970.

EFORTURI ÎN ZECITE

avut pînă acum trei săptămîni șef de lot, găsește beneficiarul punctul nevralgic al constructorului.

— În nici un caz nu am să accept improvizațiile care au și început mi se propună pentru cazarea materialelor de prăsilă. Ar însemna declararea lui, declara directorului.

Și iată cum constructorul și beneficiarul în loc să colaboreze, să caute împreună rezolvarea problemelor, a așteptat fiecare ca celălalt să se descurce cum poate, iar acum își pasează vinovăția și răspunderile. Constructorul beneficiarului — pentru că acesta din urmă nu i-a asigurat forța de muncă necesară — și beneficiarul beneficiarului — că nu se știa unde era plecat șoferul cu mașina care trebuia să-i aducă de la Fierbinți,

ADRESAȚI-VA CU ÎNCREDERE UNITAȚILOR DE CISMARIE ALE COOPERAȚIEI DE CONSUM, CARE VA OFERA CU PROMPTITUDINE ȘI CONȘTIINȚOZITATE SERVICIILE LOR

de o e s t e h o t e r o

SEMNAREA TRATATULUI SOVIETO — WEST-GERMAN

MOSCOVA 12. — Trimisul Agerpres, A. Toth, transmite: A doua zi a vizitei cancelarului R. F. a Germaniei, Willy Brandt, la Moscova a debutat cu o convorbire cu Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice.

În cursul convorbirii au fost abordate probleme legate de încheierea Tratatului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală a Germaniei. Cei doi șefi de guvern au făcut un schimb de păreri cu privire la perspectivele dezvoltării relațiilor dintre Uniunea Sovietică și R.F.G., inclusiv în domeniul economic și tehnico-stințific, precum și la problemele internaționale care prezintă interes pentru ambele părți.

Miercuri la prânz, în sala Ekaterina din Marele Palat al Kremlinului a avut loc ceremonia semnării Tratatului sovieto-vest-german. Din partea Uniunii Sovietice, Tratatul a fost semnat de Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri, și de Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe, iar din partea R. F. a Germaniei de Willy Brandt, cancelar federal, și de Walter Scheel, ministrul afacerilor externe. La ceremonie erau de față Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., și alți conducători sovietici, precum și persoanele

care îl însoțesc pe cancelarul R. F. a Germaniei.

În aceeași zi, Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., a primit pe Willy Brandt, cancelarul R. F. a Germaniei. Leonid Brejnev și Willy Brandt și-au exprimat convingerea că Tratatul dintre U.R.S.S. și R. F. a Germaniei creează posibilități pentru dezvoltarea continuă a relațiilor dintre cele două țări și pentru consolidarea securității în Europa. În cursul convorbirii, s-a procedat la un schimb de păreri cu privire la viitoarele măsuri posibile îndreptate în direcția dezvoltării colaborării dintre U.R.S.S. și R. F. a Germaniei, a destinderii încordării și întăririi păcii în Europa. Au fost, de asemenea, examinate o serie de alte probleme internaționale.

După cum anunță agenția TASS, convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de lucru și într-un spirit de sinceritate.

Guvernul sovietic a oferit, în Marele Palat al Kremlinului, un dinu în cinstea cancelarului R. F. a Germaniei, Willy Brandt.

TEXTUL TRATATULUI SEMNAT LA MOSCOVA

MOSCOVA 12 (Agerpres). — Agențiile TASS și D.F.A. au transmis textul Tratatului între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală a Germaniei, semnat miercuri la Moscova. Tratatul are următorul conținut:

„Înaltele părți contractante, în năzuința lor de a contribui la consolidarea păcii și a securității în Europa și în întreaga lume,

În convingerea că colaborarea pașnică între state pe baza tezelor și principiilor Cartei O.N.U. corespunde năzuințelor popoarelor și intereselor largi ale păcii internaționale.

Aprecind că măsurile înfăptuite anterior de ele, îndeosebi încheierea tratatului din 13 septembrie 1955 asupra stabilirii de relații diplomatice, au creat condiții favorabile pentru noi pași importanți în vederea dezvoltării în continuare și consolidării relațiilor lor reciproce,

În dorința de a exprima într-o formă contractuală hotărârea lor de a îmbunătăți și a dezvolta colaborarea dintre ele, inclusiv relațiile economice, precum și legăturile științifice, tehnice și culturale, în interesul ambelor state,

Au căzut de acord asupra următoarelor:

Art. 1. — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală a Germaniei consideră drept cel mai important țel al politicii lor să sprijine paacea internațională și să obțină destinderea încordării.

Ele își exprimă năzuința de a stimula normalizarea situației în Europa și dezvoltarea relațiilor pașnice între toate statele europene, pornind în această năzuință de la situația reală existentă în această regiune.

Art. 2. — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală a Germaniei se vor călăuzi în relațiile lor reciproce, precum și în problemele asigurării securității europene și internaționale, după țelurile și principiile expuse în Carta Națiunilor Unite. Ca urmare, ele își vor soluționa problemele litigioase exclusiv prin mijloace pașnice și își asumă obligația să se abțină, potrivit articolului 2 din Carta Națiunilor Unite, de la amenințarea cu forța sau de la folosirea forței în probleme care afectează securitatea internațională și securitatea relațiilor lor reciproce.

Art. 3. — În concordanță cu țelurile și principiile expuse mai sus, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală a Germaniei sînt unanime în a recunoaște că paacea în Europa poate fi menținută numai dacă nimeni nu va atenta la granițele actuale.

Ele se obligă să respecte neabătut integritatea teritorială a tuturor statelor din Europa în granițele lor actuale.

Ele declară că nu au nici un fel de pretenții teritoriale față de cineva și nu vor ridica asemenea pretenții nici în viitor;

Ele consideră în prezent, ca și în viitor granițele tuturor statelor din Europa ca fiind inviolabile, așa cum există ele în ziua semnării acestui tratat, inclusiv linia Oder-Neisse, care constituie granița vestică a Republicii Populare Polone, și granița între Republica Federală a Germaniei și Republica Democrată Germană.

Art. 4. — Acest tratat între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală a Germaniei nu afectează tratate-

Acțiuni de amploare în Uruguay

MONTEVIDEO 12 (Agerpres). — Ultimul comunicat (nr. 10) al organizației clandestine din Uruguay, care a pus la cale răpirea celor trei diplomați străini — consulul brazilian Aloisio Dias Gomide și consilierii nord-americani, Claude Fly și Daniel Mitrone, printre care ultimul a fost ucis, afirmă că „înca nu a fost pronunțată nici o sentință” împotriva ostacilor, dar că ambii vor fi uciși în momentul cînd forțele de poliție ar depista locul unde se află sechestrați.

În ciuda acestui comunicat pe întreg teritoriul țării și în capitală se desfășoară ample operațiuni, la care participă peste 10.000 de poliști și soldați în vederea descoperirii ascunzătorilor și a autorilor asasinării consilierului Mitrone. Actuala operațiune declanșată din ordinul președintelui Jorge Pacheco Areco a început imediat, după adoptarea de către Congres a suspendării garanțiilor constituționale individuale cu scopul de a permite poliției să utilizeze orice mijloc în vederea salvării celor doi diplomați răpiți și a arestării persoanelor implicate în executarea lui Mitrone. Potrivit informațiilor transmise din Montevideo, poliția a arestat peste 20 de persoane.

După cum transmisiunile agenției de presă auorii răpirii n-au renunțat la intenția de a executa pe cei doi ostacii dacă guvernul nu va fi de acord să elibereze în schimb lor pe toți membrii organizației clandestine, aflați sub stare de arest. Se pare că autorii răpirii speră într-o schimbare a atitudinii guvernului supus unor puternice presiuni exercitate îndeosebi de Brazilia, pentru asigurarea eliberării consulului Gomide.

IRLANDA DE NORD: Femei dintr-unul din cartierele cu populație predominant catolică ale Belfastului protestînd împotriva brutalității intervențiilor soldaților britanici

● ÎN CADRUL MANIFESTĂRIILOR organizate în Italia în cinstea apropiatei aniversări a eliberării Romei, la „Academia di Roma” din capitala italiană a avut loc un spectacol de gală prezentat de ansamblul folcloric „Doina” al organizației U.T.C. a municipiului București. În fața unui public numeros, membrii ansamblului au reperat un succes excepțional, interpretînd cu deosebită măiestrie cîntece și dansuri populare din toate regiunile țării.

Ansamblul „Doina” intră printre în prezent un turneu în diferite localități din Italia continentală și în Sicilia, făcînd cunoscută cu mult succes frumusețea dansului popular românesc și a cîntecului folcloric.

ORIENTUL APROPIAT

● Unitățile militare algeriene părăsesc Egiptul ● R. A.U. pentru desfășurarea convorbirilor la New York ● Respectarea încetării focului

CAIRO 12 (Agerpres). — Cotidianul egiptean „Al Ahram” informează că guvernul R.A.U. a autorizat cele două batalioane algeriene staționate pe coasta apuseană a Canalului de Suez să părăsească Egiptul. Ziarul precizează că este vorba de aproximativ 2.000 de militari algerieni care au fost aduși aici în timpul conflictului arabo-israelian din iunie 1967. Ministrul apărării din R.A.U., generalul Mohamed Fawzi, a ordonat trupelor egiptene să părăsească pozițiile deținute de militari algerieni.

NEW YORK 12 (Agerpres). — De la 7 august, ora 22 GMT, dînd a fost proclamată încetarea focului de către R.A.U. și Israel nu s-au produs nici un incident în zona Canalului de Suez, a anunțat un purtător de cuvînt al O.N.U., referindu-se la datele primite din partea observatorilor aflați în această regiune.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — Delegația iraniană, condusă de Saddam Hussein, vicepreședinte al Consiliului Comandamentului Revoluției din Irak, secretar general adjunct al Partidului Baas, a părăsit Moscova, încheindu-și vizita în Uniunea Sovietică.

CAIRO 12 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Al Ahram”, șeful delegației egiptene la O.N.U., Mohamed Hassan el Zayyat, va reprezenta R.A.U. în convorbirile ce vor fi inițiate de ambasadorul Gunnar Jarring. Ziarul menționează că Ministrul egiptean al Afacerilor Externe a adresat o notă în acest sens mediatorului Jarring, arătînd că R.A.U. apreciază că Mohamed Hassan el Zayyat, fiind deja în contact cu reprezentanții țărilor interesate, și-a început, de fapt misiunea. Din acest motiv, se arată în nota oficială, R.A.U. consideră că Jarring ar trebui să-și continue convorbirile la New York.

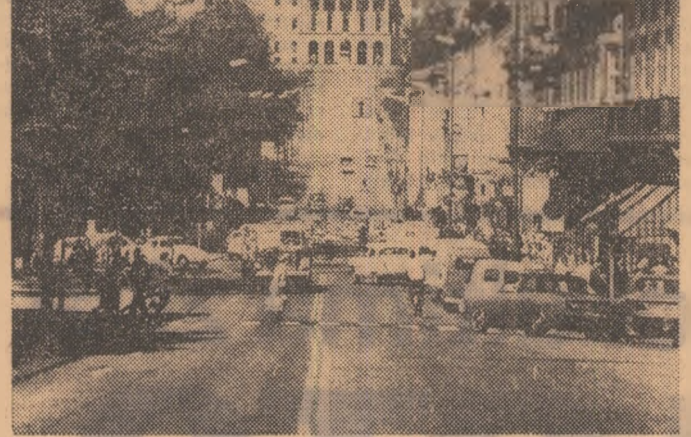
CAIRO 12 (Agerpres). — Regele Hussein al Iordaniei va sosi, la 18 august, într-o vizită oficială în Egipt.

● ALAN SHEPARD, EDGAR MITCHELL, EUGENE CERNAN și JOE ENGLE, cei patru astronauți americani care la începutul anului trecut vor zbura spre Lună la bordul navei „Apollo-14”, au început primele antrenamente în R. F. a Germaniei în apropierea craterului Steinhilf. Aceste antrenamente au drept scop familiarizarea astronauților americani cu aspectul solului lunar. În zilele următoare astronauții americani vor vizita craterul „Noerdling”, unul din cele mai mari și mai bine conservate crătere formate în urma căderii unui meteorit.

pe scurt

a prevederilor reformei agrare. Impotriva acestor revendicări ale țărănimii indiene, autoritățile locale au luat măsuri represive. Potrivit ziarului „Times of India”, numărul persoanelor arestate se ridică pînă în prezent, la peste 6.000. Cele mai multe arestări au fost efectuate în statele din sudul țării. În același timp, ziarul „Hindu” relatează că marii latifundiași organizează detașamente înarmate, pentru a înăbuși această mișcare.

Cauza principală a mișcărilor țărănești din India o constituie, potrivit agențiilor de presă, ritmul lent de desfășurare a reformei agrare ale cărei principii au fost enunțate imediat după proclamarea independenței țării.

NORVEGIA: Imagine din Oslo

„Prelungire” cu nemulțumiri

Doi ani au fost necesari pentru reînnoirea acordului în problema bazelor militare ale S.U.A. din Spania. În șapte rînduri convorbirile s-au împotmolit. În sfîrșit, a opta oară, discuțiile s-au încheiat prin semnarea, la sfîrșitul săptămîinii trecute, a acordului. Desi William Rogers și Gregorio Lopez Bravo, șeful diplomației americane și respectiv șeful spaniol, trebuiau să fie, în mod firesc, incintați de finalitatea convorbirilor lor, totuși ei aveau motive să mai fie îngrijorați. Temelele își aveau originea în ecourile negative pe care le-a slăbit acordul respectiv în rîndul opiniei publice americane.

O serie de politicieni, printre care senatorul W. Fulbright și F. Church, și-au exprimat nemulțumirea în legătură cu noile angajamente militare pe care și le asumă S.U.A. Exprimîndu-și îngrijorarea față de contribuția S.U.A. în apărarea Spaniei, prin înzestrarea forțelor armate ale Madridului cu 36 de bombardiere de luptă Phantom, 5 distrugătoare, 2 submarine, 4 curățătoare de

mine, numeroase elicoptere, tancuri și blindate, Fulbright s-a adresat Secretariatului de stat intrînd la cei-sînt necesare Spaniei — țară care nu se află în război cu nimeni și care are ca vecini doi aliați ai S.U.A. — o asemenea tehnică de război decît „pentru a o asigura împotriva unor eventuale tulburări interne”. Contraversile în legătură cu acordul americano-spaniol s-au intensificat atunci, cînd secretarul Departamentului de Stat, Rogers, a refuzat să recunoască acest document ca „un tratat militar de facto”. Cînd depozita de dezbateri asupra documentului, chiar după semnarea, un grup de senatori, au inițiat un proiect de amendament care interzicea alocarea de fonduri pentru folosirea și mentinerea bazelor militare americane de la Torrejon Zaragoza și Rota (cu un efectiv total de 10.000 de oameni).

Pe de altă parte, acordul a fost privit și ca un prim pas pe calea aducerii de către Statele Unite a Spaniei pe o orbită mai strînsă în jurul N.A.T.O. Cotidianul WASHINGTON POST relatează recent că la ultima sesiune a Pactului Nord-Atlantic s-a rîndit exercitat deja presiuni pentru admiterea Madridului în acest bloc militar. În fața opoziției unor țări, cum sînt Norvegia, Danemarca, Anglia, și Olanda, adepții acestei idei au bătut în retragere. Totuși, Statele Unite par a nu fi renunțat definitiv la acest proiect încercînd — așa cum relatase corespondențele din Washington — să pregătească intrarea Spaniei în N.A.T.O. pe scara de serviciu. Istă ci-tava din argumentele aduse pentru motivarea acestei afirmații: În primul rînd o declarație de securitate, aerian și sistemele de alarmă al blocului”, din această declarație se poate deduce că sistemul militar american staționat în Spania a fost încorporat în rețeaua de securitate, aerian și sistemele de alarmă al blocului Nord-Atlantic, fără consuliarii prealabile cu ceilalți aliați. O dovadă în plus: bazele americane din Spania au

Dileme britanice

Va renunța guvernul britanic la intenția, anunțată, de a ridica embargoul asupra livrărilor de arme către Republica Sud-Africană? Întrebarea revine insistenț în paginile presei londoneze, după dezvoltările făcute săptămîna trecută de Britt Bloom în FINANCIAL TIMES.

Influența cotidian englez afirmă că guvernul Heath ar fi dispus să discute din nou, „într-o lumină radical diferită” problema livrării de arme regimului de la Pretoria. FINANCIAL TIMES precizează că Tanzania, Uganda și Zambia ar fi primit „asigurări explicite și formale” că decizia privind embargoul nu este definitivă și că Londra „nu ar fi deloc insensibilă la argumentele care i-ar putea fi supuse de statele africane interesate, în sensul menținerii embargoului”, președinții celor trei state fiind „cordial invitați să vină pentru a discuta cu premierul britanic această afacere”. Noile asigurări britanice ar fi fost date de șeful Foreign Office-ului, Alec Douglas-Home, într-un răspuns la mesajul pe care l-au adresat celor trei președinți amintiți, la încheierea reuniunii lor desfășurate la Dar-Es-Salaam, în urmă cu două săptămîni. Reuniune în cadrul căreia a fost evocată posibilitatea ca cele trei țări participante (Uganda, Tanzania și Zambia) să iasă din Commonwealth în cazul unui aflux de arme britanice spre Pretoria.

Informațiile despre „asigurările” Londrei, pe care Britt Bloom, cunoscută specialistă în problemele africane, pretinde că le deține din „cereri diplomatice africane competente”, nu au făcut obiectul nici unei dezbateri oficiale la ministerul de externe britanic. Mai mult, refuzînd un răspuns direct la întrebările ziariștilor, purtătorii de cuvînt de la Foreign Office au indicat că „sînt în curs consultări minuțioase cu țările Commonwealthului” în chestiunea embargoului armelor cu destinația R.S.A. Ceea ce sună mai degrabă ca o confirmare a dezvoltărilor din FINANCIAL TIMES.

La Londra mulți observatori înclină să creadă că guvernul conservator a devenit „mai prudent în atacarea armelor pentru Pretoria” (THE GUARDIAN) și că ar avea tendința de a bate în retragere și a reveni asupra deciziei luate anterior. Părerile sînt însă variate în privința cauzelor care au determinat, sau, mai exact, care ar putea determina renunțarea la hotărîrea de a relua livrările de arme spre Africa de sud.

Un grup de presupuneri se referă la presiunea exercitată de țările Commonwealthului. Într-adevăr, reacțiile negative ale membrilor Commonwealthului au fost mult mai energice, chiar mai violente decît se aștepta în cercurile guvernamentale britanice. E semnificativ faptul că nici una din țările „Commonwealth-ului alb” n-a aprobat decizia Londrei de ridicare a embargoului; Canada a luat chiar public o poziție vehement ostilă. În TIMES observă zădărnice încercări de a „niciodată pînă acum, pe ocazii unei dezertări masive a africanilor din Commonwealth n-a fost atât de mare.”

Un alt grup de presupuneri se referă la ceea ce cotidianul liberal citează mai sus (THE GUARDIAN) numește „dezumflarea iluziilor economice”. Unul din motivele recente decizii privind embargoul a fost, evident, tenația unei masive comenzi de armament pentru industria britanică. Surse bine informate din preajma Foreign Office-ului relevau însă, zilele trecute, că Pretoria se străbătea sănet cu plasarea unor comenzi consistente de arme scumpe și supermoderne în Anglia. Se vorbește despre faptul că guvernul sud-african ar fi cerut noi „consuliții în mai multe fațete” atât pentru problemele privind „mecanismul folosirii bazei de la Simonstown” de către britanici, cît și în ce privește lista de achiziții de armament englez. Nu se poate ignora posibilitatea unei lacăci de tergiversare sud-africane ca să oblige Londra la supralicitare. Potrivit observatorilor calificați însă, guvernul de la Pretoria, scoțînd în afară un viitor guvern laburist, se fereste să decidă în perspectiva înțelegerea de sursele britanice de armament. În asemenea condiții, în vizuina unor comenzi militare nu prea consistente din partea Pretoriei, s-ar putea ca guvernul Heath să i-a ajuns la concluzia că aface-re nu merită deranjul. Mai exact, că nu e cazul să riste provocarea unei dizlocări a Commonwealth-ului, ostilitatea țărilor africane și reprobaerea opiniei publice mondiale în schimbul unor avantaje financiare și strategice firave și aleatorii.

Evident, toate aceste sînt ipoteze și nimic nu este cert în „afacerea embargoului”. Singurul lucru cert îl constituie faptul că, la mai bine de trei săptămîni după anunțarea deciziei privind anularea embargoului de arme britanice cu destinația Pretoria, dilemele guvernului de la Londra apar limpede.

EM. RUCAR

„Operația Sunny Point”

Trenul înnoțează încet spre Oceanul Atlantic. Ordinul este formal: să nu fie depășită viteza de 50 km pe oră, pentru a se evita orice posibilitate de accident. El este precedat de o garnitură de avangardă în care călătorește un grup de specialiști; ei trebuie să intervină în cazul cînd — cu toate măsurile de precauție — se produce un accident. Trenurile sînt prevăzute cu detectoare de gaze și dispuș, deopotrivă, de detectoare vii: iepuri și porumbei, a căror moarte ar constitui un avertisment că există fisuri pe unde gazele răsuflă.

Prețioasa încărcătură a plecat în 46 de vagoane de la Richmond (Kentucky) și în 24 de vagoane de la Anniston (Alabama), unde se află arsenalele armatei americane. În noaptea de luni spre marți s-a produs totuși un moment de emoție: trenul de la Anniston a fost oprit la 8 km de localitatea Macon (Georgia), deoarece

se semnalase ceva pe linie. Garnitura a fost imediat încourajată de poliști pentru a o feri de apropierea unor priviri indiscrete... Curînd însă s-a dat semnalul de plecare. Și garnitura a mers liniștit, neobișnuit de lent pentru viteza obișnuită pe căile ferate din Statele Unite, spre coasta sudică. La punctul final — Sunny Point în statul Carolina de nord, la o distanță de 450 km de Cape Kennedy — vechiul și cunoscutul container de elicoptere, pentru a preveni prăvălirea în mersul său, a fost împins în apă. Dar va fi oare intr-adevăr acesta drumul fără întoarcere al containerului celor 418 de containere de gaze și de gaze toxice? Aceasta este întrebarea pe care și-o pun îngrijorajii cei ce protestează contra planului de a acuna pe fundul oceanului, în marea liberă, gazele toxice care încă s-ar afla în containerii de gaze și de gaze toxice? Pe plan european și în primul rînd pe planul opiniei publice spaniole, noul acord, prevăzînd menținerea bazelor militare pe încă o perioadă de cinci ani, a provocat vii nemulțumiri, generate de dorința manifestată din ce în ce mai puternic împotriva a tot ceea ce ar putea împiedica statornicirea unui climat de securitate și colaborare. Și să nu uităm „incidentul Palomares” provocat de un avion american purtător de încărcături nucleare, staționat tot la o bază aeriană din Spania...

IOAN TIMOFTE